

Διαστάσεις

ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΜΗΤΣΟΥ

Όταν επικρατεί η ιδεολογία

Στη διάρκεια της προπογούμενης διακυβέρνησης, υπήρχαν στιγμές που σ' έπανε πραγματική απελπισία. Οχι αναγκαστικά σε σχέση με την κατάσταση της οικονομίας και τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα: εκεί γίνονταν ασφαλώς λάθη, απ' όλες τις πλευρές, αλλά χαρασσόταν ταυτόχρονα και μια πορεία, δύσκολη, κακοτράχαλη, ανηφορική, γεμάτη εμπόδια και λακκούβες, πάντως μια πορεία με συγκεκριμένο στόχο και προορισμό. Υπήρχαν κάποιες άλλες επιλογές, που έδειχναν ότι αυτή η χώρα δεν διδάσκεται από το παρελθόν της, ότι το πολιτικό σύστημα είναι ανίκανο να ανανεωθεί, ότι η διαφθορά και η φοροδιαφυγή βρίσκονται στο DNA μας. Οι Μπαλτάκοι. Ο Γιακουμάτος και ο Βουλτεψή, η στροφή δηλαδή στον λαϊκισμό την ώρα ακριβώς που έπρεπε να επιδειχθεί η μέγιστη δυνατή ευθύνη και σοβαρότητα. Η άρνηση – όχι αδυναμία, άρνηση – να ληφθούν μέτρα στην κατεύθυνση της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Ολες εκείνες τις ώρες, όμως, υπήρχε ένα σταθερό σημείο αναφοράς. Υπήρχε η βεβαιότητα ότι ένα κέντρο, σε συνεργασία με ένα άλλο κέντρο, θα έκανε αυτό που έπρεπε την ώρα που έπρεπε, διορθώνοντας αστοχίες, λύνοντας παρεξηγήσεις, χαμηλώνοντας τους τόνους, εκτονώνοντας την ένταση. Το ένα κέντρο ήταν το υπουργείο Οικονομικών: ο Στουρνάρας, και στη συνέχεια ο Χαρδούθελης. Το άλλο κέντρο ήταν η «Ευρώπη»: οι Βρυξέλλες, το Βερολίνο, οι Φρανκφούρτη. Ήμασταν ίσυχοι. Υπήρχαν προβλήματα. Άλλα η ρίζη δεν περιλαμβανόταν στο λεξιλόγιο της κρίσης. Γιατί; Διότι επικρατούσε το λογικό.

Αυτή η βεβαιότητα σήμερα απουσιάζει. Υπάρχει πάντα ένα «κέντρο» που λειτουργεί ψύχραιμα, μεθοδικά και – μέχρι στιγμής – αποτελεσματικά: η Τράπεζα της Ελλάδος. Άλλα το κέντρο αυτό δεν μπορεί να διορθώσει την προχειρότητα, την επιπολαιότητα και την αδιαλλαξία. Δεν μπορεί να γεφυρώσει τις διαφορές ανάμεσα στον Τσίπρα και τον Λαφαζάνη. Δεν μπορεί να αμβλύνει τις κακές εντυπώσεις από τη συμμετοχή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων στην κυβέρνηση. Ούτε να αποτρέψει ενδεχόμενη ρίζη. Γιατί; Διότι επικρατεί η ιδεολογία. Ο Πιερ Μοσκοβισί ο τίπε στην χθεσινή συνέντευξη Τύπου καθαρά: «Πρέπει να είμαστε λογικοί, όχι ιδεολογικοί». Και έχει μεγάλη συμβολική σημασία ότι τη φράση αυτή την είπε ένας Γάλλος, όχι ένας Γερμανός. Οι ψευδαισθήσεις τελείωσαν.